

[Indenrigsministeren]

torat og repræsentanter for jordemødrene, og at jordemødrene herefter vil udlevere trøjerne.

Spm. nr. S 231

Til *arbejdsministeren* (7/11 86) af:

Kaj Poulsen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange langtidsledige der har accepteret konkret personlig vejledning om uddannelsesydelse i henhold til jobtilbudsloven, samt hvor mange der har afvist at modtage disse tilbud, der er stillet til rådighed fra Arbejdsformidlingen?«

Begrundelse

Oplysningerne ønskes, fordi så få langtidsledige har fået uddannelsesydelse, samt fordi der foreligger oplysninger fra A-kasserne om, at ingen reelt bliver tilbudt konkret og personlig vejledning som lovet af regeringen ved lovens vedtagelse.

Svar (17/11 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg kan oplyse, at ledige, der ikke opnår beskæftigelse efter et arbejdstilbud og derfor igen møder op på arbejdsformidlingen, modtager en invitation fra AF til en særlig information om uddannelses- og iværksætterordningerne i form af deltagelse i informationsmøder eller, hvis de lokale forhold gør det mere hensigtsmæssigt, ved individuelle samtaler.

På grundlag af oplysninger fra de større AF-kontorer kan det oplyses, at ca. 50 pct. af dem, der afslutter et arbejdstilbud, og som herefter er blevet inviteret til et kollektivt informationsmøde, er mødt frem. Blandt dem, der ikke er mødt frem, vil en stor del have fået arbejde i mellemtiden, mens andre vil være informeret om uddannelsesordningen ad anden vej, f.eks. gennem deres A-kasse.

På baggrund af oplysningerne fra AF-kontorerne kan det endvidere skønnes, at ca. 30 pct. af de langtidsledige har taget imod tilbuddet om en personlig samtale. Det bemærkes dog, at det er vanskeligt at skelne mellem vejledning i tilknytning til uddannelsesydellesordningen og samtaler, som ledige i anden anledning fører med erhvervsvejledere. Det

må derfor antages, at antallet af individuelle samtaler med konkret vejledning om uddannelsesordningen reelt er større end det angivne.

Spm. nr. S 232

Til *socialministeren* (10/11 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er ministeren enig med spørgeren i, at forældre til børn, der er tvangsfjernede, skal have oplyst den nøjagtige grund til, hvorfor børnene er fjernede?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til en konkret sag, der er omtalt i B.T. den 25. oktober 1986, hvor to små børn er anbragt i familiepleje mod forældrenes ønske. Spørgeren har haft lejlighed til at se sagens akter igennem, og der er intet sted oplyst en væsentlig grund til, hvorfor man nægter genforening af familien. Derimod er sagens akter fyldte med for familien belastende fejlinformationer, som parrets advokat har korrigeret: bemærkninger om moderens vægtproblemer, tidligere forhold, der på nuværende tidspunkt er rettet op på, samt andre ting, der overhovedet ikke kommer sagen ved.

Spørgeren er overbevist om – efter en længere samtale med moderen – at forældrene er 100 pct. indstillede på, at børnene skal få så gode forhold som overhovedet muligt. Spørgeren appellerer kraftigt til ministeren om at efterleve ministerens udtalelser til B.T. den 27. oktober 1986 om, at hendes »grundlæggende holdning er, at de biologiske forældre er bedst til at tage sig af deres egne børn, medmindre forældrene ligefrem banker eller mishandler deres børn, går på druktur eller glemmer alt om børnene«, en holdning, spørgeren er helt enig med ministeren i.

Af hensyn til familiens fremtid ønskes et hurtigt svar.

Svar (17/11 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Det fremgår af bestemmelsen i bistandslovens § 125, stk. 2, at en afgørelse efter §§ 123 og 124 skal indeholde angivelse af de faktiske og retlige forhold, der ligger til grund for afgørelsen.